

Posudek vedoucího na bakalářskou práci

Vojtěcha Štěrbý

Heideggerovo pojetí pravdy na přelomu 20. a 30. let

(FHS UK, 2013)

Záměr a charakter předložené práce:

Záměrem práce je předvést možný posun v pojetí pravdy u Heideggera na vybraných textech z přelomu 20. a 30. let. Jde o texty *Bytí a čas*, *O bytosti pravdy* a *Platónova nauka o pravdě*. Autor explikuje Heideggerovo pojetí pravdy postupně z každého vybraného textu, aby se posléze pokusil ukázat možný posun v pojetí tohoto klíčového motivu. Pro tento záměr si vyžaduje zvláště ohledně pojetí pravdy v *Bytí a čase* vyložit celou obšírnou souvislost existenciální analytiky pobytu.

Předpokládaná povaha práce je fenomenologicko-hermeneutická interpretace. Autor pracuje paralelně s českými překlady a německými originály Heideggerových textů.

Komentář:

Po formální stránce lze práci vytknout drobné nedostatky v uvádění odkazů a literatury, a to jak po grafické stránce (např. užívání či nepoužívání kurzívy), tak ohledně nestandardních odkazů v poznámkách pod čarou (u opakovaného odkazu na totéž dílo se standardně používá např. zkratka Tamtéž).

Při zhodnocení věcné stránky práce bych především vytknul její celkový ráz, který je převážně referující, což má další důsledky. Práce pak stylisticky zůstává příliš spjata s původními texty, její členění se drží původního rozčlenění zvolených textů (zvl. při sledování kontextu z *Bytí a času* názvy kapitol v práci pouze číslují členění původního textu), namísto vlastního autorova výkladu a interpretace převažují parafráze.

Autor tím prokazuje, že sice důkladně prošel a strukturně a argumentačně zvládl zvolené texty, že však musí od referujícího podání udělat ještě krok (či několik kroků) k vlastnímu uchopení a formulování sledované problematiky. Na druhou stranu je zde potřeba říct, že každý, kdo se důkladně zaobíral Heideggerem, ví, že tuto primární fázi argumentačního a strukturního osvojení Heideggerových textů nelze přeskočit, že není snadná a že patrně odpovídá možnostem výstupu na bakalářském stupni.

Celkové naplnění vytyčeného záměru práce je pak také poznamenáno právě zmíněným charakterem práce, který případné posuny v pojetí pravdy u Heideggera umožní sice naznačit, ale nedovolí interpretačně proniknout k nezbytnosti těchto posunů a jejich vlastnímu smyslu.

Při práci si autor také mohl pomoci či se mohl nechat inspirovat výkladovou literaturou, kdy je např. řada studií k dispozici přímo i od učitelů z FHS. Nicméně autor žádnou výkladovou literaturu neuvádí, ačkoli je jistě ve svém zpracování Heideggera určitými přístupy ovlivněn.

Na obhajobě bych se chtěl autora zeptat, zda a případně jaký vidí rozdíl mezi autenticitou a neautenticitou v *Bytí a čase* a problematikou vztahu pravdy a nepravdy ve smyslu odkrytosti a skrývání v textu *O bytnosti pravdy*, resp. *Platónova nauka o pravdě*.

Celkové hodnocení:

Na jedné straně mám výhrady především k celkovému rázu práce, nicméně musím zároveň také vyzdvihnout, že autor v práci prokazuje, že zvládl argumentačně a strukturně obtížnou materii, čímž udělal důležitý krok na delší náročné cestě. Práci tedy doporučuji k obhajobě a celkově ji při zvážení pozitiv a nedostatků předběžně hodnotím na rozmezí mezi „velmi dobrá“ a „výborná“ s tím, že o mém definitivním zhodnocení rozhodne průběh obhajoby.

V Těptíně 1. září 2013

Mgr. Jaroslav Novotný, Ph.D.